(1277) "मुजि शब्दार्थः" (I-भ्वादिः-251. अक. सेट्. पर.)

मुञ्जकः-ञ्जिका, मुञ्जकः-ञ्जिका, मुमुञ्जिषकः-षिका, मोमुञ्जकः-ञ्जिका; मुञ्जिता-त्री, मुञ्जयिता-त्री, मुमुञ्जिषिता-त्री, मोमुञ्जिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) बोध्यानि। पचाद्यचि मुञ्जः=तृणविशेषः। घञि-मुङ्गः, निष्ठायां सेट्त्वात्, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वमत्रेति ज्ञेयम्।

(1278) "मुट प्रमर्दने" (I-भ्वादिः-सक. सेट्. पर.)

'प्रमर्दने चाक्षेपे च मुटेद् आद्ये तु मोटति॥' (श्लो. 71) इति देवः।

दुर्गसंमतः पाठोऽयम् इति क्षीरस्वामी। "—'मुड' इति धनपालः। 'पुड' इति.....शाकटायनः। क्षीरस्वामी तु द्वावपि इदितौ पपाठ। मैत्रेयस्तु अमुं टान्तमेव पठित्वा....." इति मा. धा. वृत्तिः। दैवश्लोकात् (श्लो. 71) मा. धा. वृत्तौ 'मुट सञ्चूर्णने' (चुरादौ) इत्यत्र 'मोटति इति मर्दने शपि' इत्युक्तत्वाच्च अयं धातुः स्वतन्त्र इति ज्ञायते। युक्तायुक्तत्वे त्वत्र सूरयः प्रमाणम्। 'पुड प्रुड' इति अमुं केचित् पठन्ति। सि. कौमुद्यादिषु न पठितोऽयम्।

मोटकः-टिका, मोटकः-टिका, मुमोटिषकः-मुमुटिषकः-षिका, मोमुटकः-टिका; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिककोचतिवत् (200) ज्ञेयानि। प्रमुटितः-प्रमोटितः, आमोटनम्, इतीमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति ज्ञेयम्।

(1279) "मुट आक्षेपप्रमर्दनयोः" (VI-तुदादिः-1374.सक. सेट्. पर.)

कुटादिः।

'प्रमर्दने चाक्षेपे च मुटेत्, आद्ये तु मोटति॥' (श्लो. 71) इति देवः।

मोटकः-टिका, मोटकः-टिका, मुमुटिषकः-षिका, मोमुटकः-टिका; मुटिता-त्री, मोटयिता-त्री, मुमुटिषिता-त्री, मोमुटिता-त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि तौदादिककुटतिवत् (204) ज्ञेयानि।

(1280) "मुट सञ्चूर्णने" (X-चुरादिः-1614. सक. सेट्. उभ.)

'सञ्चूर्णने चुरादेर्णौ मोटयेदतङ्स्त्रयः।' (श्लो. 72) इति देवः।